

شعار سال "حمایت از کالای ایرانی" خامنه ای،

یک دروغ و فریب بزرگ است.

امیرجوهری لنگرودی

سه شنبه ۷ فروردین ۱۳۹۷ برابر با ۲۷ مارس ۲۰۱۸

مقدمه:

نوروز هر سال سیمای عمومی گذران یک سال را بیانات تکراری خامنه ای و اعوان و انصار او از امامان جمعه، رئیس جمهور- معاونان وی- وزرای کابینه و فرماندهای سپاه و مجلسیان و غیره یکی پس از دیگری هر یک به زبانی به خورد مردم می دهند.

مسطق الراس این گفتار همان خط پایه گذاشته شده خامنه ای است و دیگران به نام دنبالچه او همان مسیر را دنبال می کنند. امسال نیز همچون سال های گذشته نگاه خامنه ای به مسئله تولید و اشتغال و توجه به کالای ایرانی بود. بیگمان شعار "حمایت از کالای ایرانی"، به مانند شعار "اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال" که در سال ۱۳۹۶ و یا شعار "اقتصاد مقاومتی؛ اقدام و عمل" که در سال ۱۳۹۵ و یا همانگونه که سال ۱۳۹۴ را سال «دولت و ملت، همدلی و همزبانی» نامگذاری کردند. همه و همه بسان دکانداری، دکان داران دینی است و باید گذاشت در کوزه و آبش را سرکشید... آنهم به شرط و شروطی ها که در کوزه زهر هلائل نباشد.

در این نوشته تلاش خواهم کرد با واریسی مسئله تولید و واردات بیرویه کالا، در دولت حسن روحانی و نقش سپاه پاسداران در آفرینش قاچاق بیرویه کالا، بحران عظیم اقتصادی و خاصه بیکاری میلیونی و چرایی آنرا بشکافم و نشان دهم که شعار "حمایت از کالای ایرانی"، خامنه ای و همه آپارات دستگاه دین سالار ولایت، سرابی بیش نیست!

خامنه ای:

خامنه ای به روال هر سال، وقتی یاران موافق را در اولین روز سال نو در کنار خویش می بیند، با قرائت آیه ی "یا مقلب....." ، نطقش و می شود و سال را نام گذاری می کند. بدین روال سال ۱۳۹۶ را سال «اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال» نام گذاری

کرد. او هر سال در پیام نوروزی خود نامی به سال تازه آغاز شده می نهد. آن چه تا به حال از این نامگذاری ها حاصل آمده، تکرار گاه و بیگاه آن از سوی مسئولین و خود وی بوده و نفعی به حال مردم نرسانده است.

امسال یعنی سال ۱۳۹۷، نیز آقا سایه خدا بر روی زمین، خواب نما شدند و در بیان پیام نوروزی اش در حرم رضوی با شنیدن مداح و سینه زنی همراه بود، گفتند: «سالی که از این لحظه آغاز می شود... لکن مسئله اصلی ما امسال هم مسئله اقتصادی و معیشت مردمی است. همه باید تلاش کنند، همه باید کار کنند و محور هم عبارت است از تولید ملی؛ ... یعنی محور، تولید ملی است. بنابراین اگر تولید ملی شتاب بگیرد، بسیاری از مشکلات حل خواهد شد. من این را محور قرار دادم. شعار امسال «حمایت از کالای ایرانی» است. این فقط مربوط به مسئولین نیست؛ آحاد ملت همه می توانند در این زمینه کمک بکنند و به معنای واقعی کلمه وارد میدان بشوند. البته این حمایت از پنج شش جهت، ابعاد مختلفی دارد...» و در ادامه افزود: «جوانها اگر همان قدر که به تیم قرمز و آبی یا رئال و فلان تیم فوتبال تعصب دارند، نسبت به تولید داخلی تعصب داشته باشند، بسیاری از مشکلات ما حل خواهد شد.» (خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا، اول فروردین ۱۳۹۷)، بعد از دریافت این شعار سال از جانب خامنه ای، مردم ما بلافاصله با طنز همیشگی خود، او را پای سوار شدن به ماشین ساخت خارجی به نمایش می گذارند. این نشان می دهند که شخص خامنه ای شعار "حمایت از کالای ایرانی" را برای همسایه می خواهند نه برای خود!....

به دنبال خامنه ای؛ کوچک ابدال های او یکی پس از دیگری راه می افتند و هر یک مرتکب خطاهایی می گردند که در طول سال برای پیاده کردن اش همچون خر در گل گیر می کنند.

رئیس جمهور حسن روحانی:

حسن روحانی در جمع مردم زلزله زده کرمانشاه و خطاب به ملت بزرگ ایران اظهارداشت: «همانطور که رهبر فرمودند سال نو، سال تولید ملی و حمایت از کالای ایرانی و سال اشتغال و رونق خواهد بود... دو هدف بلند را در کنار ملت‌مان در سال گذشته دنبال کردیم و در سال نو به کمک شما ملت بزرگ ادامه خواهیم داد.

- موضوع اول ایجاد اشتغال و مبارزه با غول بیکاری بود. گر چه هنوز مشکلات فراوانی باقی مانده، گر چه هنوز جبران گذشته نیاز به زمان دارد، اما اشتغال سال گذشته ما در تاریخ کشور یا بی نظیر و یا کم نظیر بوده و در سال نو باید اشتغال بالاتری را بیافرینیم و این کار را به حول و قوه الهی با کمک شما مردم انجام خواهیم داد. سال تولید ملی در کنارش اشتغال و خودکفایی و نشاط هم در جامعه خواهد بود.

- موضوع دوم مبارزه با فقر بود. دولت دوازدهم مبارزه با فقر را ادامه خواهد داد. مستمری مددجویان و مستمری بگیریان کمیته امداد و بهزیستی در سال ۱۳۹۶ بیش از ۳ برابر شد. این گام اول و مهم در زمینه مبارزه با فقر بود. برای تمام مشاغل، کارمندان و کارگران در حداقل حقوق اقدامی کردیم تا حقوقها متعادل شود و این برنامه را ادامه خواهیم داد. گام بزرگ دیگری در سال جدید و تا پایان دولت دوازدهم برای مبارزه با فقر بر خواهیم داشت.

رئیس جمهور خاطر نشان کرد: «دولت از همه بخش‌های خصوصی در زمینه تولید بویژه آنجا که فعالیت‌های دانش بنیان انجام می‌شود و فعالیت‌ها بر مبنای دانش و تحقیقات است، به طور جدی حمایت خواهد کرد.» وی گفت: «از همین رو بود که در پیام نوروزی از همه مردم، کارآفرینان، سرمایه‌گذاران و همه ایرانیان داخل و خارج کشور درخواست کردم تا سرمایه، دانش و تخصص خود را در مسیر پیشرفت کشور به میدان بیاورند...»، در ادامه روحانی خاطر نشان کرد: «سال ۹۷ باید سال شفافیت بیشتر و مبارزه بیشتر با فساد باشد. این خواست جوانان ماست که شفافیت بیشتر، اقتصاد بهتر، آزادی بیشتر، فرهنگ باز و رابطه بهتر با جهان داشته باشیم.» (خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا، اول فروردین ۱۳۹۷)

اسحاق جهانگیری:

اسحاق جهانگیری معاون اول رییس‌جمهور در گلزار شهدای سیرجان، با اشاره به نامگذاری سال به عنوان "حمایت از کالای ایرانی" توسط خامنه ای گفت: «هیچ دستگاه دولتی حق خرید کالای خارجی با بودجه دولتی را ندارد/ سال ۹۷ باید سال همدلی و وحدت باشد»، و در ادامه گفت: «هیچ کشوری به توسعه نرسیده مگر آنکه مردم آن کشور مصمم شدند که از کالاهای تولیدی کشور خود استفاده کنند... مردم باید پای تولیدات داخلی ایستاده و تولیدکنندگان باید کالاهای رقابتی و با کیفیت به جامعه تحویل دهند ضمن آنکه تولید کنندگان نباید از این موضوع سوء استفاده کرده و ایرانیان نیز باید عرق ملی نسبت به کالاهای داخلی داشته باشند. وی با تاکید بر آنکه هیچ دستگاه دولتی حق ندارد از محل بودجه دولتی کالاهای مشابه خارجی را استفاده کند، تصریح کرد: «این قانون را به صورت مصوبه دولتی در روزهای آینده به سایر دستگاه‌های اجرایی ابلاغ خواهیم کرد و با این فرهنگ می‌توانیم کشور را به سمت توسعه و پیشرفت سوق دهیم.» (خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا، دوم فروردین ۱۳۹۷)

وزارت امور خارجه :

در همین رابطه بیانیه وزارت امور خارجه در حمایت از کالای ایرانی و تولید ملی در خصوص پیام نوروزی خامنه ای به شرح ذیل است: «... وزارت امور خارجه در جهت اجرای و در خصوص لزوم پشتیبانی از فعالان اقتصادی کشورمان به ویژه با تاکید بر افزایش صادرات غیر نفتی، در ادامه اقدامات خود برای تحقق سیاست‌های ابلاغی معظم‌له به ویژه بند ۱۲ آن در تبیین مبانی دیپلماسی اقتصاد مقاومتی، اقدام به تغییر ساختار وزارت امور خارجه به منظور تسهیل دستیابی به اولویت‌های اقتصادی کشور نموده است. خدمتگزاران کشور در حوزه سیاست خارجی با نظر داشت شرایط خاص کشور و دعوت از همه دستگاه‌ها در سطح کشور به اتحاد و انسجام، رفع موانع جذب سرمایه و افزایش صادرات و رعایت انضباط و هماهنگی دقیق در روابط خارجی، آمادگی خود را برای حمایت از فعالان اقتصادی و تسهیل گسترش پیوندها و ارتباطات اقتصادی و تجاری در سطحی گسترده در جهان اعلام می‌کنند.» (خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا، سوم فروردین ۱۳۹۷)

مجلسیان :

جماعت مجلس چون به خلوت (خارج) می روند ، آن کار دیگر می کنند !

فرمانده نیروهای زمینی :

فرمانده نیروی زمینی ارتش ، امیر سرتیپ کیومرث حیدری ، در جمع کارکنان و خانواده های تیپ ۷۱ ابوذر اظهار داشت: «... در خصوص شعار سال حمایت از تولید ملی بسیار مهم است که خامنه ای امسال را به این عنوان نام گذاری کردند. نیروی زمینی ارتش از سال گذشته به این امر اهتمام داشته و تمام کالاهای مصرفی را از تولیدات داخل فراهم و استفاده می کند. در سال جدید نیز ما در نیروی زمینی مصرف تولید داخلی را اولویت قرار می دهیم تا شکوفایی و رونق کالاهای ایرانی در چرخه اقتصاد بیشتر از گذشته شود.»

علم الهدی امام جمعه مشهد:

امام جمعه مشهد علم الهدی با اشاره به شعار امسال مبنی بر حمایت از کالای ایرانی گفت : « رهبری فرمودند مخاطبشان فقط مسئولان نیستند حتما در آینده هم این مساله را با همه جزییات بیان می‌کنند. اگر باز هم مورد توجه قرار نگیرد مشکل ایجاد می‌کند با این حال مخاطب شماره یک رهبری مسئولان هستند. اگر دروازه را به روی کالای خارجی نبندند و کشور را بازار کالای خارجی کنند، به این شعار هم عمل نکرده‌اند و در قراردادهای خارجی با همسایگان آنچه از این طرف می‌رود نفت و گاز است آنچه از آن سو می‌آید تعطیلی کارخانه‌های ما است.»

وزیر صنعت معدن و تجارت :

محمد شریعتمداری ، وزیر صنعت ، معدن و تجارت در پیامی قید کرده اند : « اینجانب بعنوان سرباز کوچک ملت ایران در نگهبانی از تولید صنعتی و معدنی و گسترش آن با بکارگیری سیاست های مناسب تولیدی و تجاری این پیام امید آفرین را لایک گفته و اطمینان می دهم وزارت صنعت معدن و تجارت در چهارچوب سیاست های کلان نظام در اقتصاد مقاومتی برای تحقق این امر از هیچ کوششی فروگذار نخواهد کرد و سال ۱۳۹۷ را به فضل الهی با همکاری همه تولیدگران متعهد و متخصص و جوانان

دانشمند و نهادهای دانش بنیان و همکاری جانانه سایر قوا و مرزبانان مرزهای طبیعی و گمرکی کشور و سایر همکارانم در دولت ، به سال کار و تلاش مجاهدانه در صیانت از تولید ملی و ارتقای سطح کمی و کیفی آن و سال فتح بازارهای هدف ، برای جذب و نفوذ کالای ایرانی بدل خواهیم ساخت تا انشاءالله "خرید کالای ایرانی انتخاب پر افتخار برای همه ایرانیان" ، پایدارتر و استوارتر باقی بماند. « همین حد گفتار نشان می دهد که کجای کاریم . حمایت از تولید و کالای داخلی یک پلانترم سرمایه داری داخلی ایران است . همه می گویند : از تولید داخلی حمایت کنید . نتولیبیرال ها / ترامپ و همینطور دولت ایران . در این معادله ذکر نکاتی چند لازم است :

اول :

اگر دولت ایران می خواهد از تولید داخلی حمایت کند ، یک شرطش اینستکه مثل آقای ترامپ قوانین لازم را پایه گذارد . ترامپ به صراحت می گوید: شما باید فولاد را این قیمت از من بخرید . اگر هم می خواهید، وارد کشور بسازید باید این حد تعرفه بدهید . او بی هیچ تعارفی می گوید : اجازه نمی دهم شما فلان قیمت را تعیین کنید ، برای اینکه صنعت خودم می شکند و ما متضرر می شویم . خوب حرف ترامپ تماما همین است .

دوم :

چنانچه ما هم در صدد حمایت از کالای داخلی هستیم و دنبال این می گردیم که تولید داخلی ایران رونق پیدا کند باید این کار را بکنیم ... آیا در نظام اسلامی ایران این کار شدنی است ؟ اصلا برای نظام اسلامی، تولید داخلی به آن معنی وجود ندارد وقتی ورود بیرویه ترین شکل کالا و خاصه قاچاق کالا، توسط عوامل خودی آقا زاده ها / آیت الله های ماهی خوار / شکر خوار / زمین خوار / پارچه خوار / پسته خوار / زعفران خوار / برنج خوار ، ژن های برتر و رانت خواران ریز و درشت، اختلاس گران و بر راس آنان سپاه پاسداران به شکل غیر قابل کنترل توسط هر کدام از این جماعت و عوامل آنها صورت می گیرد . دفاع از تولید داخلی بی معنی است .

سوم :

حال اگر این کار یعنی ورود بیرویه کالا را تحت هیچ شرایطی نتوانستند کنترل کنند و دست عوامل قاچاق کالا را قطع سازند و یا بر سر راه ورود کالاهای مشابه تعرفه های سنگین بگذارند تا قدرت کالاهای داخلی خودمان را بالا بکشند؛ تحت هیچ شرایطی نمی توان شعار : " حمایت از کالای ایرانی " یا " مبارزه با فقر " و یا " مبارزه بیشتر با فساد " را سر داد . چرا که مافیای کالای بیرویه آنها با این گستردگی راه بر هر نوع نظارتی را می بندد .

چهارم :

چنانچه بخواهیم نگاهی به "دستاورد" های دولت حسن روحانی در تمام سال ۱۳۹۶ در این زمینه بیاندازیم که چه بوده و چه کرده اند ؟ جالب است تا گفته شود ؛ حسن روحانی خود سپاه پاسداران را برای مبارزه با کالای قاچاق به روی صحنه آورد . در واقع قاچاقچیان اصلی ، مامور مبارزه با قاچاق گمارده شدند ... آنها توسط خود مرجع سیاست گذاری یعنی شخص حسن روحانی ... خوب نتیجه اش چیست ؟ نتیجه اش را می توان در دفن عکس کارخانه بافندگی قائم شهر (استان مازندران) در برابر ورود بیرویه میلیون های دلار پارچه از خارج کشور به قیمت ورشکستگی دهها کارخانه بافندگی و بیکاری هزاران کارگر بافنده گی در درون کشور و در سطح استان های مختلف دید .

حدود یک قرن از فعالیت قدیمی‌ترین کارخانه نساجی کشور در قائمشهر می‌گذرد و نساج‌های مازندرانی در دهه اخیر با انبوهی از مشکلات، چرخ نیمه جان تولید را چرخش درآورده‌اند و دوک‌های ریسندهی این کارخانه رو به ایست است.

به گزارش خبرنگار مهر، تا قبل از آنکه پارچه‌ها و منسوجات بی‌کیفیت وارداتی و چینی بازارهای کشور را قبضه کنند، نام نساجی مازندران و محصولاتش در مناطق مختلف کشور بر سر زبانها بود و تولیداتش همچنان در خاطره قدیمی‌ها مانده است.

به تاکید کارشناسان، بزرگترین واحد تولیدی نساجی کشور در ۲۰ سال اخیر با چالش‌های اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کند که این امر بر اقتصاد خانوارها و کارگران تحت پوشش آن نیز آسیب وارد کرده است.

سوء مدیریت، معوقات بانکی، بدهی به تامین اجتماعی، خالی ماندن بخشی از ظرفیت‌ها سبب شده تا کارخانه نساجی مازندران در سال‌های اخیر با چالش‌هایی روبرو شود که رفع آن مستلزم حمایت و برنامه ریزی متولیان امر برای حمایت از تولید است.

دفن عکس کارخانه بافندگی قائم شهر خیلی معنی دارد ... شاید بپرسید کدام عکس؟ عکسی که به نام مادر صنعت نساجی در قائم شهر مازندران عکس برداری شده و الان می‌خواهند آن عکس را بالکل دفنش بکنند.

یا ساختمان یکی از قدیمی‌ترین برندهای نساجی ایران از چنگال لودر انبوه‌سازان نجات پیدا کرد و وزارت راه و شهرسازی مالکیت این کارخانه ۸۴ ساله را از آن خود کرد؛ بانک ملی ریسباف اصفهان را با ارزش تقریبی ۲۰۷ میلیارد تومان واگذار کرد. ساختمانی که حالا دیگر قرار نیست چرخ صنعت در آن بچرخد و به سرنوشت موزه‌ای بسنده کرده است. این موضوع در حالی رخ می‌دهد که حالا ترکیه به اندازه درآمد نفت ایران از صنعت نساجی پول به جیب می‌زند. (خبرگزاری دانشگاه آزاد اسلامی آنا، یکشنبه ۲۶ دی ۱۳۹۵)

چرا که هر کدام از این تصاویر نشان می‌دهند که صنعت نساجی ایران با ورود همین کالاهای قاچاق از ترکیه - چین - هندوستان - مالزی و چندین کشور دیگر طی چند دهه اخیر نابود شده است. خود این ماجرا نماد ورشکستگی دولت‌ها یکی پس از دیگری در حمایت از تولید داخلی در صنعت نساجی را نشان می‌دهد. هر که می‌خواهد بداند که بلایی که بی‌نقشه‌گی دولت روی کانال‌های قاچاق رسمی جمهوری اسلامی و سیاست‌های ابلهانه اینها در زمینه واکنش به تولیدات داخلی، چه بر سر صنعت ایران و بنابراین بر سر طبقه کارگر ایران آوردند، بایستی صنایع نساجی قائم شهر را بعنوان الگو در برابریمان قرار دهیم. این صنعت که روزگاری نمونه بود، امروز بدل به بیغوله شده و عمدتاً هم نتیجه همین سیاست‌های غلط است. سال گذشته این سیاست بمراتب بدتر و بدتر شد.

پنجم :

برای ما روشن است که هیچ کشوری از واردات بی‌نیاز نیست. از ایالات متحده آمریکا گرفته تا دور افتاده‌ترین کشور آفریقایی، همه و همه به واردات نیازمندند. اگر اینگونه است واردات کالا کجایش بد بوده و به ضرر آن کشور است؟

زمانی که نیازهای کشوری فقط متکی به واردات شد و صادرات غیر از خام‌فروشی کاهش پیدا کرد، در اینصورت اقتصاد و تولید داخلی به نابودی کشیده می‌شود و این مشخصه بحرانی است که طی این سال‌ها در کشورمان اتفاق افتاده است. طی سال، در ده ماهه‌ی منتهی به دی‌ماه ۱۳۹۶؛ مبلغ ۴۳ میلیارد دلار کالا به ایران وارد شده است. سالانه تقریباً بین ۵۰ تا ۶۰ میلیارد دلار کالا وارد ایران می‌گردد.

میزان واردات کالا در سال ۹۶، خاصه در پنج ماهه نخست سال در مقایسه با سال پیش یعنی ۹۵، بیش از ۲۴٪ و در مقایسه با سال پیشتر یعنی ۹۴، ۱۰۷٪، یعنی بیش از دو برابر رشد داشته است. جالبتر و البته دردناکتر اینکه از این میزان ۲۵ میلیارد دلار کالای قاچاق وارد کشور می‌گردد که اثر تخریبی آنها به مراتب بیشتر است. گفتنی است؛ هر یک میلیارد دلار کالا که وارد کشور می‌گردد، به شکل تقریبی ۱۰۰ هزار شغل نابود می‌گردد. با توجه به اینکه ایران صادرات غیر نفتی اش ناچیز است، می‌توان دید که سالانه در خوشبینانه‌ترین شکل اش، ۴ میلیون شغل از دست می‌رود. آنگاه که شغل به شکل میلیونی در برابر قاچاق واردات از دست میرود، نمی‌توان از اشتغالزایی و شکوفایی و رفع بیکاری به مردم گزارش نمود!

ششم :

یک پرسش اساسی: این واردات دست چه کس و کسانی است؟

اسامی یاد شده در بالا به قوت خود باقی است ولی همه و همه می دانند که مافیای سازمان یافته و قاچاقچی اصلی کالاها سپاه پاسداران و عوامل پنهان و آشکار آنان در سراسر کشور هستند. سپاه پاسداران با داشتن ۱۱۴ اسکله به هیچ کس پاسخگو نیست. گمرک کشور که باید جلوی قاچاق را بگیرد، برعکس مسیر قاچاق را برای قاچاقچیان هموار می کند. کافی است به نمونه های زیر توجه کنیم: دهقان یک عضو مجلس رژیم اسلامی به صراحت می گوید: ۸۰٪ قاچاق از مبادی رسمی است. روزانه بین ۵ تا ۶ هزار کانتینر به اسکله های ایران می رسد که اسکنها فقط می توانند ۱۳۰ تا ۱۴۰ عدد از موجودی کانتینر را بازرسی کنند. جالب است که بدا نیم فقط ۱۲ اسکندر در اسکله های کشور ما وجود دارد. و این در شرایطی است که حسن روحانی مدعی است که هفت عدد از این اسکندر ها را او اضافه کرده است باید دید که قبلیش در دوره احمدی نژاد چه خبر بوده است!! خنده دار نیست که رئیس دولت، پاسداران را جلو بیاندازی تا با قاچاق بجنگند؟ شما حساب بکنید، طرف دزد سر گردن است. اینها بیشتر از ۱۴۴ و بیشتر اسکله خصوصی دارند و اینها خودشان دزدند. اینها کار دولت روحانی است که این فضا را در نابودی صنعت نساجی و بافندگی از خودش بجا گذاشت. یعنی کلید راهگشای حسن روحانی، اینگونه ای گره ها را و می کند! البته علت هم دارد... آنها اعم از بازار و آپارات روحانیت، عمده زور و سپاه؛ زورشان خیلی بیشتر از دولت است. آنها هستند که برای روحانی سیاست تعیین می کند و وادارش می سازند که این کار را بکن و آن کار را نکن... ما هر حلقه ای از اقتصاد و سیاست و تولید داخلی را که نگاه بکنیم، همین وضع را داریم. یک رقم طی سال ۱۳۹۴، آمار رسمی واردات کفش، ۸/۶ میلیون دلار بود و اما آمار سازمان تجارت جهانی ۴۹۲ میلیون دلار یعنی بیش از ۷۰ برابر بوده است. چه کسانی این واردات بی شکل و قواره را سازمان دادند؟ برادران قاچاقی سپاه پاسداران! اینها تنها و تنها نمونه بود.

هفتم:

قاچاقچیان چه کالاهایی وارد می کنند؟

در وضعیتی که بحث تولید داخلی و تقویت آن مطرح است، هر چه دلتان بخواهد از دسته بیل گرفته تا کرم خاکی، از گوشت تمساح و مارمولک تا خاک اره، مهر و جانماز، سنگ قبر و میوه، و هر چیزی که به ذهن شما بزند، وارد کشور می سازند. بر اساس آمار گمرک در هشت ماه نخست سال پشت سر گذاشته (۱۳۹۶)، حدود ۳۲۸ تن فنکک جیبی، به ارزش یک میلیون و پانصد هزار دلار یعنی بیش از ۷ میلیارد تومان، وارد کشور ایران می شود. یعنی فنکک بلد نیستیم درست کنیم باید واردش نماییم. به گزارش تجارت نیوز، واردات چیزی حدود ۵/۵ تن موی انسان از چین با ارزشی بیش از ۱۱ هزار دلار در بین همین کالاهاست. نخ دندان، جارو، مهرهای تاریخ زنی، مواد تراش و مواد پاک کن، بیل، بیلچه و باقلا نیز از دیگر محصولات چینی هستند که در سال گذشته به کشور وارد شده اند در حالی که به نظر نمی رسد لااقل در تولید چنین محصولاتی در کشور مشکل حادی وجود داشته باشد که نیازی به واردات آن ها باشد. شاید اگر دولت حمایت بیشتری از ایسمی ها (SME) یا همان بنگاه های کوچک و متوسط داشته باشد صرفه جویی های ارزی بسیار بیشتر و خود دولت در زمینه تامین ارز با مشکل کمتری روبرو شود.

تازه این همه کالا های وارداتی نیست و اینجاش جالبه که بدانیم. ما طی سال های گذشته از کشور چین انواع مرکبات، هلو، شلیل، شفتالو، میوه و پوست میوه، لوبیا و گلابی نیز وارد کرده ایم. واردات ۷۱۳ تن سیر با هزینه ای بیش از یک میلیون دلار، ۳۸۸ تن عدس با قیمت ۱۹۰ هزار دلار، ۱۸۴ تن زردچوبه با قیمت ۱۵۱ هزار دلار و ۴۸ تن نخود فرنگی به قیمت ۲۵ هزار دلار نیز از دیگر گونه واردات محصولات کشاورزی و باغی از چین است. و این در حالیست که دلیل بی برنامه گی دولت در برابر یک سرمای زود رس، تمامی باغات مرکبات در مازندران رو دست کشاورزان زحمتکش آن سامان مانده، و بخشی از آنان از سر لجابت، مرکبات خود را به رودخانه و دریا ریختند!

هم چنین در سیاهه کالاهای وارداتی از کشور چین می توان به ۱۶۰ تن قرقره، ماسوره و دوک، ۱۶۰ کیلو خمیر بازی، یک میلیون تن انواع شمع، ۱۴ تن سنگ پا، ۱۶ تن واکس کفش، ۳۳ تن جارو، ۲۸ تن مهر تاریخ زنی، بیش از ۱۰ تن زیپ و دندان و ۳۵ تن سوزن دوزندگی و رفوگری اشاره کرد که در مجموع حدود دو میلیون و ۳۵۰ هزار دلار برای کشور هزینه داشته است.

جدا از این، کمتر کسی باور می کند که با توجه به گستردگی صنعت فولاد کشور و کارخانه های عظیم و کارگاه های ریز و درشت پر اکنده در سطح کشور، طی سال های گذشته به اینطرف بالغ بر ۸۷۰ تن میخ، میخ سرپهن و پونز با صرف هزینه ای نزدیک به ۷۲۰ هزار دلار وارد کشور شده است. هم چنین ۸۳۰ تن مواد تراش و تیغه آن و ۲۴۷ تن مواد پاک کن هر کدام به ارزش یک میلیون و ۱۸۹ هزار دلار و ۳۱۵ هزار دلار در بین کالاهای وارداتی از چین قرار دارد.

ورود چنین کالاهایی به کشور در سال گذشته ، در حالی صورت می گیرد که تولید آن ها در داخل نه تنها تکنولوژی پیچیده و خاصی می خواهد و نه منابع تولید آن نایاب و کمیاب است بلکه حتی مزیت نسبی تولید این کالاها نیز در داخل وجود دارد. ورود ۷۸۰ کیلو رخت آویز چوبی با قیمت دو هزار و ۱۵۶ دلار شاید گران نباشد و در حجم گسترده واردات کالا گم شود اما تولید همین رخت آویز ها می تواند در داخل علاوه بر صرفه جویی ارزی برای جوانان در بنگاه های کوچک اشتغال ایجاد کند و حداقل کمی از داعیه بزرگ دولت مبنی بر ایجاد ۲/۵ میلیون شغل در سال بکاهد. در همین میان می توان به واردات ۵۷ هزار دلاری قاب چوبی عکس و تابلو را نیز اشاره کرد. از طرف دیگر در حالی که به نظر می رسد در تولید محصولات کشاورزی نیز در داخل قابلیت های فراوانی وجود دارد اما برخی محصولات از کشاورز خریداری نمی شود یا با قیمت های بسیار پایین خرید می شود. باید توجه شود ، این کالاها نه سرمایه ای هستند ، نه تولید آن ها مکانیزم پیچیده می طلبد و نه شرایط آب و هوایی خاصی برای تولید این کالا ها نیاز داریم. کافی است ، طرح و نقشه داشته باشیم آنها با این دو پیش شرط :

اولا دست دزدان و شرخران و آقا زاده ها و آیت الله های همه چیز خوار و سپاه پاسداران و همه عمه های آنان را از ورود بیرویه کالا ها قطع کنیم .

دوما با سرمایه ی اندک و باره انداختن بیشمار کارگاههای تعطیل شده و احیاء آنها همه این تولیدات صنعتی و کارگاهی را بار دیگر راه بیندازیم . در زمینه کشتا ورزی هم می توان دست به تولید همه نوع کالای مصرفی زد. کافیه آب را به روی روستا ها بارور سازیم ، بذر و کود و وام لازم و کم بهره و دراز مدت در اختیار کشاورزان در سراسر کشور قرار دهیم و محصولات تولیدی آنان را با قیمت تضمینی و محاسبه شده به تناسب عرضه در بازار خریداری نماییم . دست قاچاقچیان و واسطه انگلی را در سطح روستاها از هر طریق ممکن ببندیم و همه عوامل فساد را ریشه کن سازیم!

هشتم :

تجربه چین برای گشایش بنگاههای کوچک :

چینی ها به بنگاه های کوچک و متوسط اقتصادی خود که تولیدکننده این محصولات هستند اهمیت فراوانی می دهند چرا که از همین طریق توانسته اند صادرات خود را به طرز قابل توجهی توسعه دهند. ما نیز باید این نکته را بپذیریم که توسعه اقتصادی و افزایش صادرات تنها از طریق صنایع سنگین فولاد، خودروسازی و پتروشیمی نیست. تنها صنعت عظیم نفت نیست که می تواند برای ما درآمدزایی و تولید اشتغال داشته باشد. بنگاه های کوچک و متوسط که با هزینه ای بسیار پایین تر و تخصص کمتر راه اندازی می شوند، در حوزه اشتغال بسیار موثرترند و از طرفی می توانند نیاز به کالاهایی ساده ای که در حال حاضر از طریق واردات تامین می شود را برطرف کنند. چون این باندهای رژیم بر سر ورود کالا با هم رقابت دارند ، کارهای عجیب و غریبی می کنند. برای واردات ما به ثبت و سفارش نیاز داریم. اعتراف نماینده رژیم علیرضا رحیمی در این باب شنیدنی است. : « و اما ثبت سفارش ساعت دو نیمه شب باز میشود و ساعت دو و پانزده دقیقه بسته می شود. یک عده خاصی هماهنگ می کنند و ثبت سفارش را انجام میدهند و کار تمام می گردد». جدا از این به یک نمونه از درآمد نجومی از واردات از قول همین نماینده رحیمی توجه کنیم ، او می گوید : « اگر بخواهیم که مورد سال ۱۳۹۵ برنشانیم تنها در سال ۱۳۹۶ خم بشویم ؛ همین جماعت چیزی حول و حوش تعداد بیست نفرشان ، حدود ۶۵ یا ۶۶ هزار میلیارد تومان در کشور سود برده اند. » ، یعنی ۲۰ نفر ؛ ۶۶ هزار میلیارد تومان یعنی نفری ۳۳۰۰ میلیارد تومان که این عده معادل حقوق یک سال بیش از ۲۷۵ هزار کارگر کشور است . این فقط یک فقره از سود باد آورده ای است که سیاست های کلان آقای حسن روحانی به جیب این جماعت مفت خود ، دزد، چپاولگر ، جانی میریزد و آنوقت این جماعت شعار دفاع از "تولید داخلی" ، و یا "کالای ایرانی" را می دهند . این تنها و تنها یک نمونه اش بود . بی جهت نیست که ۸۰% تا ۹۰% از کارگران کشور ما زیر خط فقر هستند اما آقا زاده ها و ژن های برتر با ماشین های چند صد میلیارد تومانی توی خیابان ها رژه می روند و فقیر و فقرا ها، توی سطل های اشغال دنبال غذای مانده همین آقا زاده ها و آیت الله های شکم گنده دنبال لقمه نان در تکاپویند !!

در یک عبارت ساده نابودی صنعت - کشاورزی - تجارت و تمام ساختار اقتصادی در کشور مان طی نزدیک به چهار دهه حاکمیت سیاه دینی ، اصلی ترین پیامد های واردات بیرویه است . وقتش رسیده که دیگر دست این جماعت حریص و مفت خور را از سفره مردمان ما قطع کنیم .

نهم :

کدام کالا عمده ترین محصول وارداتی سال بود و از چه کشورهایی وارد کردیم ؟

در میان اقلام عمده وارداتی طی چهارماهه نخست سال به کشور، برنج با ارزش ۶۰۳ میلیون دلار و سهم ارزشی ۳.۸۱ درصد بیشترین حجم واردات را در میان محصولات وارداتی به خود اختصاص داده است. بگفتنی است میزان واردات کالا و

محصولات به کشور نسبت به مدت مشابه سال گذشته با افزایش همراه بوده به طوریکه در سال ۹۵ در مدت ذکر شده ۹.۹۵۸ هزار تن کالا وارد کشور شده و در سال جاری این رقم به ۱۱.۳۰۰ هزار تن رسیده است یا این تفاسیر حدود ۱.۳۴۲ هزار تن کالا بیشتر از سال گذشته از مبادی قانونی وارد کشور شده است که این روال صعودی واردات را در سال جاری نشان می‌دهد.

کشورهای چین، امارات متحده عربی، عمده طرف معامله به لحاظ ارزش در چهار ماهه نخست سال ۱۳۹۶ بوده اند و بقیه ها عبارت اند از جمهوری کره ، ترکیه ، هند و سایر کشورها ...

جدول زیر میزان واردات به تفکیک پنج کشور عمده طرف معامله طی چهار ماهه نخست سال‌های ۹۵-۹۶ را می‌رساند :

کشور	چهار ماهه نخست سال 1395					چهار ماهه نخست سال 1396				
	وزن (هزار تن)	ارزش (میلیون دلار)	سهم وزنی	سهم ارزش (میلیون دلار)	وزن (هزار تن)	ارزش (میلیون دلار)	سهم وزنی	سهم ارزش (میلیون دلار)		
چین	1.294	3.459	11.45	22.10	1.382	2.942	13.88	23.06		
امارات متحده عربی	1.561	2.992	13.81	18.92	1.502	2.104	15.09	16.49		
جمهوری کره	442	1.074	3.91	6.79	424	934	4.25	7.32		
ترکیه	589	958	5.21	6.06	574	863	5.76	6.76		
هند	775	891	6.86	5.64	779	812	7.82	6.37		
سایر کشورها	6.639	6.403	58.75	40.49	5.297	5.102	53.19	40.00		
جمع	11.300	15.813	100	100	9.958	12.756	100	100		

گفتنی است متوسط قیمت هر تن کالای وارداتی هزار و ۳۹۹ دلار بوده که نسبت به مدت مشابه سال قبل، حدود ۹.۲۱ درصد در ارزش دلاری افزایش داشته است.

دهم :

می توان گفت : تمام این حرفها از هر کس و هر مقامی ، فقط شعار محسوب می شود . اگر استفاده از تولیدات داخلی به بحث جدی و قانونی بدل شود ، خیلی از کاسبها و دلالهای حکومتی که خودشان از مسولین رده بالای مملکت هستند ، متضرر می شوند. به همین دلیل هیچ وقت این بحثها به نتیجه نمی رسد . ما در بحث درمانی جزء کشورهای صاحب نام هستیم اما می بینیم که مسولین بلند بالای نظام ، برای مداوا به خارج کشور می روند. تمام فرزندان همین جماعت یعنی همان ژن های برتر و آقا زاده ها، ابر رانت خواران ، اختلاسگران آزاد، همه و همه برای تحصیل راهی کشورهای اروپایی و غیره هستند. همین جماعت از مابهتران ، لوکس ترین اتومبیلهای خارجی شوار می شوند ، حتی مواد غذایی خارجی استفاده می کنند و پوشاک و غیره نیز به همین طور ... اما مردم عادی کشور ما که همه ، حتی توانایی خرید محصولات بی کیفیت ایرانی را ندارند. از این همه محروم اند . یک تحقیق ساده روشن می سازد و نشان می دهد که وارد کنندگان جنس های بی کیفیت چینی چه کسانی هستند . در یک کلام ، همه شرکتهای وابسته به سپاه پاسداران و مسولین کشوری می باشند و این در حالیکه ؛ فعالان کارگران ، معلمان و فعالان جنبش دانشجویی، فعالان کودکان خیابانی کار، فعالین زیست محیطی، فعالان زن و کنشگران حقوق بشر و برخی قضات و فعالان صنفی در کنج دخمه های بیداد از حقوق عادی یک زندانی نیز محرومند یا در تبعید اند!

به همین دلیل که جامعه به آستانه انفجار رسیده ... شوخی هم نیست !

سال ۱۳۹۶ در حالی به پایان رسید که به گفته بسیاری از مقامات کارگری و فعالان حوزه کار، سال سخت و دشواری به لحاظ معیشتی و اقتصادی برای کارگران و سال تعطیلی هزاران واحد صنفی بود. در همین رابطه امیر قدیمی نژاد، رئیس اتحادیه بنکداران و طاقه فروشان پارچه اعلام داشت : « تعداد زیادی کار خود را تعطیل کردند، نساجی های کشور با یک سوم ظرفیت خود تولید می کنند» وی گفت : «... تعرفه پوشاک از ۲۰۰ درصد به ۵۵ درصد کاهش پیدا کرده این مسئله جدا از اعطای مجوزهای خاص به عنوان برند است. در واقع بازار الان به سمتی رفته که تولیدات پوشاک ترکیه بازار را در اختیار خودش گرفته است. بطوری که « حاد شدن این وضعیت در ۵ سال اخیر سبب شده که از صنف ما که بیش از ۷ هزار واحد صنفی در آن مشغول هستند، تعداد ۳۵۰۰، واحد مجبور شوند کسب و کار خود را تعطیل کنند.» (خبرگزاری دولتی کار ایران - ایلنا ، ۲۹ بهمن ۱۳۹۶)

در تمامی سال ۱۳۹۶، داستان دنباله‌دار رکود بنگاه‌های تولیدی و تعطیلی کارخانه‌ها همچنان ادامه داشت و اعتراضات کارگری در کارخانه‌ها و شهرهای مختلف به دلیل عدم پرداخت مطالبات و معوقات مزدی، اخراج نیروهای کار و نامناسب بودن روند واگذاری‌ها بیش از سال‌های گذشته مشاهده شد.

سال ۱۳۹۷ سال ورشکستگی تولیدکنندگان لوازم خانگی است

به گفته حمید رضا غزنوی سخنگوی انجمن تولید کنندگان لوازم خانگی ورشکستگی تولید کنندگان لوازم خانگی را به خاطر ناتوانی در تامین نقدینگی و گردش سرمایه در سال ۹۷ را براساس آمار اعلام شده از سوی موسسه مکنزی پیش بینی کرد. براساس این گزارش درشش ماهه اول ۱۵ درصد درانتهای سال ۳۰ صنایع درگیر این چالش می‌شود.

به گفته غزنوی «مهمترین چالش دولت برای سال ۹۷ تامین نقدینگی صنعت کشور است که در حوزه لوازم خانگی اگر از طریق کارت‌های اعتباری یا دادن سهم بیشتر به تولیدات داخلی اقدامی نشود مطمئنا ما بحران خواهیم داشت.» وی با اشاره به قیمت ارز و تاثیرگذاری بالای آن در صنعت تولید لوازم خانگی گفت: «لوازم خانگی در چند سال اخیر کمترین افزایش قیمت را داشته است به طوری که سال گذشته بسیاری از شرکت‌های مطرح لوازم خانگی دچار ضرر و زیان شده‌اند از طرف دیگر بازار نیز کاهش قیمت را ندارد و اگر قیمت ارز همین طور افزایش پیدا کند دیگر تولید صرفه اقتصادی نخواهد داشت.»

خلاصه کلام اینکه: در مجموع سیاست دولت حسن روحانی در تمامی حوزه های اقتصاد ، سیاست، در حوزه معیشتی مزد بگیران و در همه جا ؛ هیچکدام از وعده هایی که دولت روحانی داده بود عملی نشد و در عوض اردوی میلیونی کارگران در برابر این عملی نشدن شعار ها و وعده های داده شده ، همواره تعرض صورت دادند. همه جا فشار بود.

سال ۱۳۹۶ ، سال شکست در پاسخ به بحران بیکاری بود و در این میان رد پای رکود و تعدیل گسترده نیروی کار در آمار بیکاری را باید دید. در ایران «تعطیلی یا تعدیل نیروی کار» و «موقتی بودن مشاغل» ۲ عامل بیکاری افراد دارای سابقه شغلی است. این هر دو عامل، نشانگر رکود اقتصاد، تعدیل گسترده نیروی کار، و ضد اشتغالی بودن سیاست های اقتصادی نسخه «تعدیل» یا «مقاومتی» است. با سیاست های ناعادلانه، بیکاری انبوه میلیونی تولید می کنند و آنان را خانه نشین و دست فروش می سازند و روانه میدان ها و کوچه ها می سازند و بعد با نیروهای ضد شورش و ماموران سد معبر شهرداری ها به سر وقت دست فروشان و بیکاران مطالبه گر می روند. یعنی ما از هر زاویه ای به وضعیت نیروی کار نگاه بکنیم ، می بینیم که در هیچ حوزه ای بهبود پیدا نکرد.

و این روند در سال جدید همچنان دنبال می گردد . برای کارگران شاغل و اردوی گسترده توده میلیونی بیکاران ، یگانه راه اتحاد گسترده و توجه به امر سازمانیابی تشکل های مستقل کارگری در ابعاد سراسری می باشد. پراکنندگی و جدا سری و فرقه گرایی و هر سطح انحصار طلبی توسط هر نیروی کارگری و مدافعان آنان که اعمال گردد، مرگ جنبش کارگری را به دنبال خواهد داشت .

amir_772@hotmail.com